

Tadeusz Mendel

1933–2019

Tadeusz Mendel urodził się 5 stycznia 1933 roku w Śmiglu. Polski ekonomista, przedsiębiorca, wykładowca akademicki, od 1977 roku związany z Uniwersytetem Ekonomicznym w Poznaniu, tytuł profesora nauk ekonomicznych uzyskał 16 października 2001 roku z rąk prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego.

W okresie okupacji hitlerowskiej uczęszczał do niemieckiej szkoły dla Polaków w Koszanowie. Po 1945 roku rozpoczął naukę w szkole przy ul. Mickiewicza i Szkolnej w Śmiglu. Dzięki tajnemu nauczaniu w czasie wojny osiem klas szkoły podstawowej ukończył w trzy lata. W 1951 roku ukończył liceum ogólnokształcące w Kościanie. Naukę kontynuował w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Poznaniu, gdzie w 1956 roku napisał i obronił pracę magisterską pod kierunkiem prof. Witolda Skalskiego.

Tadeusz Mendel rozpoczął pracę zawodową w roku 1956 w Kościańskiej Fabryce Mebli jako główny księgowy. Kolejno pełnił funkcje menedżerskie jako dyrektor w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Śmiglu oraz dyrektor w Kościańskim Przedsiębiorstwie Przemysłu Spożywczego. Ponadto był wykładowcą kontraktowym w Zespole Szkół Ekonomicznych w Kościanie. Udzielał się społecznie między innymi w Towarzystwie Wiedzy Powszechnej czy w Klubie Sportowym „Pogoń 1929” w Śmiglu, którego był prezesem w latach 1958–1966.

W 1970 roku obronił pracę doktorską pod tytułem *Zatrudnienie a postęp techniczny w przemyśle owocowo-warzywnym*, napisaną pod kierunkiem prof. Stanisława Smolińskiego. W latach 1970–1976 był docentem kontraktowym w Katedrze Ekonomiki Przemysłu Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. Równolegle w latach 1971–1976 zajmował eksponowane stanowisko dyrektora naczelnego Zakładów Urządzeń Chemicznych „Metalchem” w Kościanie. Praca ta spowodowała oskarżenie przez ówczesną władzę komunistyczną o niepożądane kontakty z partnerami zagranicznymi i krajowymi, za co Tadeusz Mendel został osadzony w więzieniu na Rakowieckiej. W grudniu 1977 roku został oczyszczony z zarzutów i zrehabilitowany.

Od 1977 roku Tadeusz Mendel pracował jako asystent w Instytucie Organizacji i Zarządzania Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. W pracy naukowo-dydaktycznej stał się specjalistą w zakresie technik organizatorskich, kierowania firmą, współzarządza-

nia i organizacji pracy biurowej. W ramach aktywności naukowej skupił się na konfrontowaniu teorii z praktyką partycypacji w Polsce i w innych krajach. Wyniki badań przedstawił w pracy habilitacyjnej *Zarządzanie partycypacyjne w teorii i praktyce* (Wydawnictwo AE, Poznań 1987). Ze względu na ograniczenia Uczelni w zakresie nadawania stopni i tytułów kolokwium habilitacyjne odbyło się w 1988 roku we Wrocławiu. Tadeusz Mendel był pierwszą osobą w dziejach poznańskiej Akademii Ekonomicznej, która otrzymała habilitację w zakresie zarządzania. W latach 1990–2003 pracował w Katedrze Systemów i Technik Zarządzania AE w Poznaniu. 1 listopada 1992 roku został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

W 1993 roku związał się z Wyższą Szkołą Marketingu i Zarządzania w Lesznie, w której był kierownikiem Katedry Zarządzania, a od 1996 roku rektorem aż do likwidacji uczelni w roku 2011. Od roku 2012 do 2017 pełnił funkcję rektora Poznańskiej Wyższej Szkoły Biznesu (od 2014 roku Europejskiej Wyższej Szkoły Biznesu). Profesor Tadeusz Mendel opublikował ponad 140 publikacji o charakterze naukowym i publicystycznym, był promotorem i recenzentem wielu prac doktorskich i habilitacyjnych.

W życiu prywatnym i działalności społecznej związał się z miastem Śmigiel i powiatem kościańskim. Od 1946 roku należał do harcerstwa, później także Kręgu Starszych Harcerzy Seniorów w Śmiglu. Był współzałożycielem Koła Oficerów Rezerwy przy Lidze Obrony Kraju w Kościanie, założycielem i od 2006 roku wiceprezesem Leszczyńskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk (LTPN). Przewodniczył cyklicznym sesjom doktorów i doktorantów LTPN. Był członkiem Rady Programowej Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Lesznie.

W 2002 roku otrzymał tytuł Zasłużonego i Honorowego Obywatela Śmigła. W 2018 roku został laureatem Nagrody Za Nieprzeciętność przyznawanej przez kapitułę „Wiadomości Kościańskich” w kategorii „Za wybitny dorobek naukowy”. Odznaczono go Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej i Medalem Zasłużony dla Województwa Poznańskiego.

Z żoną Marią (z domu Maćkowiak) miał dwoje dzieci. Zmarł 19 grudnia 2019 roku, został pochowany na cmentarzu w Śmiglu.

Agnieszka Ignyś